

Stříhali dohola malého chlapečka - Mišík, Vladimír/ETC

G C
Stříhali dohola malého chlapečka
Ami D
kadeře padaly k zemi a zmíraly
G C
Kadeře padaly jak růže do hrobu
D Ami Emi
železná židle se otáčela

Šedaví pánové v zrcadlech kolem stěn
jenom se dívali, jenom se dívali
že už je chlapeček chycen a obelstěn
v té bílé zástěře kolem krku

Jeden z nich Kulhavý učitel na cello
zasmál se nahlas a všichni se pohnuli
Zasmál se nahlas a ono to zaznělo
jako kus masa když pleskne o zem

C Ami7 D G

Učeň se dívá na malého chlapečka
jak malé zvíře se dívává na jiné
ještě nechytit a rváti si z cizího
a už přeci

Ráno staví svou růžovou bandasku
na malá kamínka, na Vincka chcípáčka
a proto učňovy všelijaké myšlenky
jsou vždycky stranou a trochu vlažné

Toužení svědící jak uhry pod mýdlem
toužení svědící po malé šatnářce
sedává v kavárně pod svými kabáty
jako pod mladými oběšenci

Stříhali dohola malého chlapečka
dívat se na sebe, nesmět se pohnouti

nesmět se pohnouti na židli z železa
D Ami Emi
už mu to začlo